

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 6. října 2021 **odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Havlíčkově Brodě**, v trestní věci **obžalované** [REDAKCE], narozené [REDAKCE] v [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 8. července 2021, č. j. 16 T 19/2020-783, a rozhodl

takto:

*Odvolání státního zástupce se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byla obžalovaná podle § 226 písm. c) tr. řádu zproštěna obžaloby pro pod body I.) – IV.) přečiny zkraslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, pro pod bodem V.) obžaloby přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, kterých se měla dopustit tím, že ve zdaňovacích obdobích roku 2014, 2015, 2016 a 2017 nejprve jako hlavní ekonomka [REDAKCE] [REDAKCE] družstva [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE] a od 10. 6. 2016 jako místopředsdkyně představenstva a hlavní ekonomka [REDAKCE] [REDAKCE] družstva [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], ve spolupachatelství s [REDAKCE], nar. [REDAKCE], zemřelým dne [REDAKCE], trv. bytem [REDAKCE], [REDAKCE], tehdejší místopředsdou představenstva a ředitelem [REDAKCE] družstva [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], od 20. 4. 2012 do 10. 6. 2016 a od 10. 6. 2016 předsdou představenstva [REDAKCE] [REDAKCE] družstva [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE]:

I.)

- ve zdaňovacím období roku 2014 po vzájemné domluvě přijali do účetnictví [REDAKCE] [REDAKCE] družstva [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], fiktivní fakturu č. 21422116 ze dne 30. 11. 2014, interní č. dokladu: 2014/UC/611/0021422116 vystavenou spol. [REDAKCE] a.s., IČ: [REDAKCE] za provedené stavební práce na opravě podlah objektu [REDAKCE] za částku 1.179.423 Kč, přičemž deklarované práce nebyly nikdy provedeny,

když tímto výše popsaným společným jednáním ve zdaňovacím období roku 2014 [REDAKCE] jako hlavní ekonomka [REDAKCE] družstva [REDAKCE], IČ: [REDAKCE] s [REDAKCE] [REDAKCE] jako místopředsdou představenstva [REDAKCE] družstva [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], uměle zvyšovala výdaje [REDAKCE] družstva [REDAKCE], IČ: [REDAKCE] a svým jednáním porušila zákon č. 563/1991 Sb. o účetnictví tím, že nesplnila svou povinnost určenou § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1, čímž vědomě v účetních knihách, zápisech nebo jiných dokladech uvedla nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje a ohrozila tak včasné a řádné vyměření daně;

II.)

- ve zdaňovacím období roku 2015 po vzájemné domluvě přijali do účetnictví [REDAKCE] [REDAKCE] družstva [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], fiktivní fakturu č. 21522145 ze dne 15. 12. 2015, interní č. dokladu: 2015/UC/611/0021522145 vystavenou spol. [REDAKCE] a.s., IČ: [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

██████████ za provedené stavební práce na akci ██████████ za částku 950.000 Kč, přičemž deklarované práce nebyly spol. ██████████, a.s., nikdy provedeny;

když tímto výše popsaným společným jednáním ve zdaňovacím období roku 2015 ██████████ jako hlavní ekonomka ██████████ družstva ██████████, IČ: ██████████ s ██████████ ██████████ jako místopředsedou představenstva ██████████ družstva ██████████, IČ: ██████████, uměle zvyšovala výdaje ██████████ družstva ██████████, IČ: ██████████ a svým jednáním porušila zákon č. 563/1991 Sb. o účetnictví tím, že nesplnila svou povinnost určenou § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1, čímž vědomě v účetních knihách, zápisech nebo jiných dokladech uvedla nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje a ohrozila tak včasné a řádné vyměření daně;

III.)

- ve zdaňovacím období roku 2016 po vzájemné domluvě s předsedou představenstva ██████████ družstva ██████████, IČ: ██████████, ██████████, vystavila dne 19. 4. 2016 a zanesla do účetnictví ██████████ družstva ██████████, IČ: ██████████, hrubě zkreslené údaje, a to dohodu o vzájemném vypořádání pohledávek č. 2016/UC/DVV/0002016009 s datem splatnosti zápočtu 19. 4. 2016 a dohodu o vzájemném vypořádání pohledávek č. 2016/UC/DVV/0002016026 s datem splatnosti zápočtu 15. 11. 2016, týkající se fiktivní faktury ██████████ ██████████ družstva ██████████ č. 2015/UC/611/0215610352 s datem splatnosti 14. 1. 2016 za zapůjčení strojů - akce ██████████ na částku 2.000 Kč a fiktivní faktury č. 2016/UC/611/0216610106 s datem splatnosti 14. 4. 2016 za zapůjčení strojů - akce ██████████ na částku 1.042.000 Kč, celkem za ██████████ družstvo ██████████ v částce 1.044.000 Kč a fiktivní fakturu č. 2016/UC/611/0216610159 s datem splatnosti 14. 6. 2016 za zapůjčení strojů - akce ██████████ na částku 52.000 Kč, proti fiktivní faktuře ██████████ a.s., č. 2014/UC/110/00214141075 s datem splatnosti 14. 12. 2014 za stavební práce na částku 1.179.423 Kč,

když postupně tímto výše popsaným společným jednáním ve zdaňovacím období roku 2016 ██████████ jako hlavní ekonomka a místopředsedkyně představenstva ██████████ družstva ██████████, IČ: ██████████ s ██████████ ██████████ jako předsedou představenstva ██████████ družstva ██████████, IČ: ██████████, uměle zvyšovala příjmy ██████████ družstva ██████████, IČ: ██████████ a svým jednáním porušila zákon č. 563/1991 Sb. o účetnictví tím, že nesplnila svou povinnost určenou § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1, čímž vědomě v účetních knihách, zápisech nebo jiných dokladech uvedla nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje a ohrozila tak včasné a řádné vyměření daně;

IV.)

- ve zdaňovacím období roku 2017 po vzájemné domluvě s předsedou představenstva ██████████ družstva ██████████, IČ: ██████████, ██████████, vystavila dne 11. 8. 2017 a zanesla do účetnictví ██████████ družstva ██████████, IČ: ██████████, hrubě zkreslené údaje, a to dohodu o vzájemném vypořádání pohledávek č. 2017/UC/DVV/0002017017 s datem splatnosti zápočtu 11. 8. 2017, týkající se fiktivní faktury ██████████ družstva ██████████ č. 2017/UC/611/0217610164 s datem splatnosti 14. 7. 2017 za zapůjčení strojů - ██████████ na částku 406.000 Kč a rovněž vystavila dne 19. 9. 2017 a zanesla do účetnictví ██████████ družstva ██████████, IČ: ██████████, hrubě zkreslené údaje, a to dohodu o vzájemném vypořádání pohledávek č. 2017/UC/DVV/0002017018 s datem splatnosti zápočtu 19. 9. 2017, týkající se fiktivní faktury ██████████ družstva ██████████ č. 2017/UC/611/0217610188 s datem splatnosti 14. 8. 2017 za zapůjčení strojů - ██████████ na částku 1.350.360 Kč, obě dohody proti fiktivní faktuře ██████████, a.s., č. 2015/UC/110/0021511122 s datem splatnosti 29. 12. 2014 za stavební práce - ██████████ na částku 950.000 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████

když postupně tímto výše popsaným společným jednáním ve zdaňovacím období roku 2017 [redacted] [redacted] jako hlavní ekonomka a místopředsdkyně představenstva [redacted] družstva [redacted], IČ: [redacted], společným jednáním s [redacted] jako předsedou představenstva [redacted] družstva [redacted], IČ: [redacted], uměle zvyšovala příjmy [redacted] družstva [redacted], IČ: [redacted], a svým jednáním porušila zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, tím, že nesplnila svou povinnost určenou § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1, čímž vědomě v účetních knihách, zápisech nebo jiných dokladech uvedla nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje a ohrozila tak včasné a řádné vyměření daně;

V.)

- dne 7. 12. 2016 společným jednáním a po vzájemné domluvě s předsedou představenstva [redacted] družstva [redacted], IČ: [redacted], [redacted], zaslala, bez vědomí tehdejších členů představenstva [redacted] družstva [redacted], IČ: [redacted] údajný finanční rozdíl vzájemného zápočtu výše uvedených předmětných fiktivních faktur uvedených pod body III. a IV.) ve výši 83.423 Kč na bankovní účet [redacted], a.s., č. [redacted] vedený u [redacted], a.s., který byl uhrazen z účtu [redacted] družstva [redacted] č. [redacted] téhož dne 7. 12. 2016, a tímto svým jednáním tak způsobila [redacted] družstvu [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted], [redacted], škodu ve výši 83.423 Kč;

nebot' nebylo prokázáno, že tento skutek spáchala obžalovaná.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání státní zástupce, a to v neprospěch obžalované do zprošťujícího výroku. Má za to, že soud v rozsudku dospěl k vadnému právnímu závěru, který neodpovídá stavu věci. Při hodnocení důkazů tyto nesprávně vyhodnotil, když obžalovanou obžaloby zprostil. Svědkyně [redacted] ve výpovědi uvedla, že obžalovaná měla na starosti účtování, zaúčtovala doklady, platila faktury. Po předložení zúčtování bankovních výpisů na částku 1.044.000 Kč a 406.000 Kč z roku 2016 svědkyně uvedla, že zúčtování neprováděla a předložené si vůbec nepamatuje, nehledě na to, že její heslo „[redacted]“, znal každý, takže to mohl vystavit kdokoli. I přes tuto výpověď dospěl soud k závěru, že to byla svědkyně [redacted], kdo provedl zúčtování, nikoliv obžalovaná. Svědek [redacted], jehož výpověď byla přečtena, uvedl, že co se týká faktur za bourací práce, tyto nebyly provedeny spol. [redacted], a protože visely v účetnictví jako neuhrazené, řešil s [redacted] vzájemný zápočet, který byl proveden. Svědek [redacted] byl na pozici předsedy kontrolní komise, ten také podával trestní oznámení, kdy kontrolní komise zjistila nějaké nesrovnalosti, ale podle tehdejšího předsedy to bylo v pořádku. Nechali si předložit faktury mezi [redacted] a [redacted] týkající se opravy teletníku nebo opravy podlahy, bylo to proplaceno až za dva roky po splatnosti. K tomu svědek uvedl, že bourací práce byly provedeny svépomocí a co se týká faktur, schválil ji buď ředitel, nebo obžalovaná, která rozhodla, kdo ji bude dál vyřizovat. Svědek uvedl, že objekt [redacted] sloužil 10 let jako sklad, nemůže být proto pravdivé tvrzení obžalované stran domluvy se svědkem [redacted] ohledně následného využití kravína po rekonstrukci. Soud neodůvodnil, proč nebyla vzata v potaz tvrzení svědka [redacted]. Svědek [redacted] uvedl, že teletník se boural svépomocí a neví o tom, že by tam pracovali zaměstnanci [redacted]. Není mu nic známo o tom, že by se faktury proplácely se zpožděním dvou let. K této výpovědi se vyjádřila obžalovaná, která mimo jiné uvedla, že jemu i řediteli předkládala přehled závazků [redacted], tzv. salda a sdělení stavu účtu, kdy v saldu byly uvedeny všechny nezaplacené faktury, a se svědkem konzultovala využití objektu [redacted] po provedené rekonstrukci, avšak nic takového svědek nepotvrdil. Ani v tomto případě soud nevysvětlil, proč těmto tvrzením neuvěřil. Svědkyně [redacted] se vyjádřila podrobně k předloženým fakturám, kdy rukopis na nich nebyl její, usuzovala na rukopis obžalované. Pokud svědkyně nepoznala svůj podpis a rukopis, a že ani takové faktury nevládala a nijak s nimi nedisponovala, což opět soud do hodnocení důkazů nepromítnul. Svědkyně [redacted] uvedla, že tato dala fakturu z pošty do desek, dřív ji zkontrolovala obžalovaná a pan [redacted] a dali ji do desek a ona ji donesla účetní, která ji zapsala. Poukazuje pak na to, že svědci [redacted], [redacted] a [redacted] odmítli

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

v přípravném řízení při podání vysvětlení vypovídat, nicméně v řízení před soudem obava z možného trestního stíhání již pominula, byť prakticky ani jeden z těchto svědků nedokázal relevantně vysvětlit, proč ono nebezpečí z trestního stíhání pominulo. Soud z těchto výpovědí vychází, byť se svědci mnohdy vyjadřovali k věcem, které nesouvisely s předmětem obžaloby a prakticky všichni naznali, že svědci [REDACTED] a [REDACTED] mají nějakou snahu škodit obžalované. Navíc svědek [REDACTED] se vyjadřoval i k tomu, jak to v družstvu fungovalo v době, kdy byl ředitelem [REDACTED], i když svědek v té době pracoval v jiném zaměstnání. Státní zástupce po slyšení těchto svědků navrhol opětovně slyšet svědky [REDACTED] a [REDACTED], aby se mohli vyjádřit k tomu, co vypověděli svědci, ale toto bylo zamítnuto. Soud má za prokázané, že obžalovaná jednala vždy na pokyn [REDACTED], nicméně nikde není soudem řečeno, z jakých podkladů pro takové tvrzení vychází, když sám [REDACTED] se k věci vyjádřit nemůže a někteří ze svědků tvrdí, že obžalovaná, co se týká účetních věcí, mnohdy jednala sama, k čemuž by jí opravňovala jak její zaměstnanecká pozice, tak pozice v představenstvu [REDACTED]. Ze své pozice, ať hlavní ekonomky, místopředsedkyně představenstva ale i hlavní účetní, mohla a mnohdy rozhodovala o tom, které faktury se proplatí, které ne, proplácení konzultovala s ředitelem družstva a musela vědět, že v účetnictví jsou faktury popsány v obžalobě, které nebyly proplaceny, a že jsou fiktivní, když dělala tzv. saldo nesplacených závazků, jistě by jí jako hlavní ekonomce muselo být podivné, že tak vysoké částky nejsou uhrazeny, pokud by se jednalo o faktury pravé. Proto navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Krajský soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal rozsudek okresního soudu ve výrocích, které byly odvoláními napadeny, i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání státního zástupce není důvodné.

Napadený rozsudek vzešel z řízení, v němž bylo postupováno podle trestního řádu a v němž nedošlo k žádným podstatným vadám, zejména pokud by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obhajoby. V takto provedeném řízení okresní soud vykonal všechny důkazy nutné pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí, přičemž tyto důkazy zhodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a i v celém souhrnu logickým a podrobně odůvodněným způsobem, kterému z hlediska pravidel stanovených pro hodnocení důkazů nelze nic vytknout.

Krajský soud ve skutkových závěrech okresního soudu neshledal žádná pochybení. Okresní soud provedl ve věci úplné důkazní řízení a provedené důkazy velmi pečlivě a podrobně vyhodnotil jak jednotlivě, tak především ve vzájemných souvislostech, přičemž z hlediska hodnocení důkazů nemá krajský soud okresnímu soudu co vytknout. Krajský soud s hodnocením důkazů provedených okresním soudem souhlasí, proto může pro stručnost na jeho správné závěry zcela odkázat. Krajský soud podotýká, že právo hodnotit důkazy náleží okresnímu soudu, který je provedl, a pokud tento hodnotí důkazy logickým způsobem, nevybírá si jen některé důkazy a jiné opomíjí a případné rozpory překlene svými logickými úvahami, pak krajský soud nemá důvod zasahovat do hodnocení důkazů provedených okresním soudem, pokud je sám neprováděl. Učinit by tak mohl jedině v případě, pokud by okresní soud hodnotil provedené důkazy nesprávně, v rozporu s tím, co z nich skutečně vyplynulo, popř. pokud by některé důkazy opomněl hodnotit, či důkazy hodnotil jednostranně a zkresleně ve zřejmém rozporu s tím, co z nich skutečně vyplynulo. Tak tomu v daném případě nebylo a okresní soud velice pečlivě vysvětlil, proč obžalovanou obžaloby zprostil, kdy důkazní situace mu neposkytla dostatek objektivních a nezpochybnitelných důkazů pro jednoznačné vyslovení závěru o vině obžalované z hlediska jejího zavinění, tedy naplnění i subjektivní stránky žalovaného trestného činu.

Krajský soud nesdílí názor státního zástupce v tom směru, že by se okresní soud nevypořádal se všemi dostupnými důkazy a že by dospěl k vadnému právnímu závěru. Státní zástupce nabízí svůj pohled na věc a vybírá z důkazů ty, které mají podporovat jeho názor, nicméně takto izolovaně na věc nahlížet nelze. Obžalovaná, byť ve věci nevypovídala, přesto poskytla svůj písemný pohled na

věc, kdy se podrobně k podané obžalobě vyjádřila. Sama se necítí být vinnou a deklaruje na provedených důkazech, proč se z její strany nejednalo o vědomé páchaní trestné činnosti. Je pravdou, že obžalovaná působila v [redacted] družstvu [redacted] (dále jen [redacted]) na pozici ekonomky i hlavní účetní, kdy i z výpovědí dalších účetních, a to svědkyně [redacted], [redacted] a [redacted] vyplynulo, jak účtování v [redacted] probíhalo a kdo měl co na starosti. Předmětné faktury, které měly být zaneseny do účetnictví (body I a II obžaloby) týkající se provádění oprav podlah objektu [redacted] a demolice teletníku v [redacted], byly přijaty do účetnictví a z důkazů nevyplývá, jakým způsobem byly do [redacted] [redacted] doručeny. Nicméně na předmětných fakturách se nachází tzv. předkontační razítko i paraafa osoby, která měla faktury do účetnictví zanést a z předložených listin na č.l. 752 a 753 vyplývá, že tak učinila [redacted], tedy účetní, která měla obecně tuto fakturační činnost na starosti. Obžalovaná popírá, že by měla vědomost o tom, že se jednalo o „fiktivní“ faktury za práce, které provedeny nebyly, a vysvětlila, že nebylo její povinností, pokud byly k fakturám předloženy i další potřebné doklady, přezkoumávat, zda fakturované práce provedeny byly či nikoliv. S tímto názorem lze souhlasit, neboť by takto bylo po účetní požadováno, aby kontrolovala všechny fakturované práce a obchody, ačkoliv danou kontrolu měly provádět jiné k tomu pověřené osoby. V tomto případě z důkazů vyplynulo, že se skutečně jednalo o faktury fiktivní, kdy uvedené práce provedeny nebyly (vyplynulo to z výpovědi dnes již zemřelého bývalého ředitele [redacted] [redacted] [redacted], přičemž protokol z vazebního zasedání zachycující jeho výpověď před Okresním soudem v [redacted], byl k důkazu přečten, ale také to vyplývá z výpovědi svědka [redacted]. [redacted], jehož výpověď z přípravného řízení byla se souhlasem stran u hlavního líčení přečtena). Daná skutečnost však nebyla známa obžalované, resp. nebylo prokázáno, že by takovou informaci obžalovaná od některého z hlavních aktérů, kteří se na ní domluvili, měla. Svědek [redacted] uvedl, že s obžalovanou na toto téma nikdy nejednal a i z výpovědi [redacted] učiněné u vazebního zasedání nic takového nevyplývá, naopak uvedl, že o tom obžalovaná nevěděla. Dovožovat pak vědomost obžalované o fiktivních fakturách z toho, že jako ekonom a hlavní účetní měla poznat, že dané práce provedeny nebyly, nelze a již vůbec ne ve vztahu k její případné trestní odpovědnosti. Z předložených listin totiž vyplývá, že se nejednalo jen o faktury, které byly zaneseny do účetnictví, ale podkladem pro jejich zaúčtování byly i další listiny, na které obžalovaná poukazuje. Ke každé faktuře byl předložen krycí list i soupis provedených prací, popř. zjišťovací a předávací protokol a rekapitulace soupisu provedených prací. Ani z výpovědí dalších svědků nevyplývá, že by obžalovaná měla mít vědomost o fiktivnosti těchto došlých faktur. Svědkyně [redacted] faktury po body I) a II) do účetnictví zanesla, což vyplývá z listin předložených do spisu, konkrétně z náhledu na příslušnou stránku v počítači, z níž je patrné, kdo daný úkon provedl.

Svědkyně [redacted] k bodům III) a IV) týkajícím se vystavených faktur za pronájem strojů, sice uvedla, že si dané faktury či jejich zaúčtování nepamatuje a poukazovala na skutečnost, že její heslo „[redacted]“ do počítače znal každý a mohl to do systému zanést kdokoli, avšak nebylo prokázáno, že by se tak skutečně stalo a již vůbec nebylo prokázáno, že by tak měla učinit obžalovaná a ani jí to nebylo kladeno za vinu. To, že si svědkyně dané skutečnosti nepamatuje, neznamená, že je do systému nezanese ona, když listinné důkazy hovoří o opaku. Kromě toho z výpovědí svědků také vyplývá, že obžalovaná nemohla ze své kanceláře na místa, kde mělo docházet k těmto stavebním pracem, vidět a potažmo pak sama kontrolovat, zda předmětné práce probíhají. Jak vyplývá z předložených faktur z období dlouholeté spolupráce s [redacted], tak ta prováděla pro [redacted] řadu stavebních prací, proto pokud se nyní objevily faktury obsahující stavební práce ať ji v podobě bouracích prací či zhotovení podlah, pak se nejednalo o nic neobvyklého, co by mělo obžalovanou upozornit na možnou nekalost či dokonce fiktivnost takto vystavených faktur.

Je-li poukazováno státním zástupcem na výpovědi svědků [redacted] a [redacted] s tím, že soud nevysvětlil, proč těmto výpovědím neuvěřil a proč jejich obsah nezahrnul do svých úvah, pak ani krajský soud nezjistil z výpovědí těchto dvou svědků natolik zásadní informace, které by

mohly vést k jinému pohledu na věc. Je zřejmé, že tito dva svědci mají k [REDAKCE], potažmo i k obžalované a dalším členům představenstva negativní vztah, což pramení z rozporů, které mezi sebou měl bývalý ředitel [REDAKCE] a [REDAKCE], který také ve věci podával trestní oznámení jako předseda kontrolní komise, avšak jeho trestní oznámení souviselo s nesrovnalostmi na akci [REDAKCE], nikoliv s touto věcí. Ten uvedl, že si nechali předložit faktury mezi [REDAKCE] a [REDAKCE], které se týkaly opravy teletníku nebo opravy podlahy a bylo zjištěno, že tyto byly proplaceny až dva roky po splatnosti, to ostatně plyne i z listin založených na č.l. 752 a 753. Svědek [REDAKCE] uvedl, že fakturu schválil buď ředitel, nebo obžalovaná, a také uvedl, že v kanceláři nepracoval, tudíž se nedokázal přesně k oběhu faktur vyjádřit, proto nelze z této výpovědi dovozovat jednoznačný závěr v tom směru, že by to byla obžalovaná, kdo měl dané faktury schvalovat. Ostatně i svědek [REDAKCE] hovořil o tom, že ohledně faktur jednal s [REDAKCE], nikoli s obžalovanou. Svědek [REDAKCE] navíc potvrdil, že to nebylo představenstvo, kdo by dal pokyn k platbám, ale že toto rozhodoval ředitel [REDAKCE], tedy [REDAKCE].

Pokud jde o svědka [REDAKCE], ten uvedl, že nevěděl o dvouletém zpoždění s úhradou těchto faktur a také potvrdil, že schvalovací proces účetnictví, jakož i fakturaci řídil [REDAKCE]. I on potvrdil, že představenstvo nedávalo pokyn k platbám, které měly být proplaceny, ale souhlas dávalo k činnostem, které měly být vykonány. Dle tohoto svědka příkazy k platbě dával ředitel [REDAKCE]. Pokud státní zástupce namítal, že se svědek nevyjádřil k tvrzení obžalované o tom, že se měl 2x týdně scházet s ředitelem [REDAKCE], že jim bylo předkládáno saldo nezaplacených faktur a že se svědkem obžalovaná konzultovala využití objektu [REDAKCE] po provedené rekonstrukci, aby mohla správně rozúčtovat náklady, pak je otázkou, proč se státní zástupce na dané skutečnosti svědka nezeptal, protože dané informace měl po vyjádření obžalované bezprostředně hned v jednacím síní, mohl tak vznést doplňující dotazy na svědka, což však neučinil a nyní se domáhá nového výsledku tohoto svědka a poukazuje na skutečnost, že svědek nic z toho, co uvedla obžalovaná, nepotvrdil. Nutno podotknout, že ani sám svědek nereagoval záporně na vyjádření obžalované po jeho výsledku, tudíž nelze z toho dovozovat, že by dané skutečnosti nepotvrdil, jen se jej na to nikdo nezeptal. Obecně však z dalších výpovědí, a to svědků [REDAKCE] i [REDAKCE] vyplynulo, že se skutečně [REDAKCE] a [REDAKCE] scházeli každé ráno a určovali, kdo co bude dělat a domlouvali se na pracích, které bylo třeba udělat, přičemž [REDAKCE] měl dokonce tyto práce rozdělovat mezi další zaměstnance. Vztah [REDAKCE] s tímto svědkem také doznal časem změn, kdy mezi nimi byla nevraživost související s tím, že svědek [REDAKCE] v roce 2016 neobhájil funkci v představenstvu [REDAKCE] a z družstva odešel a svědek [REDAKCE] měl rovněž s [REDAKCE] vztahy napjaté, v podstatě nepřátelské, jak vyplynulo z výpovědí dalších svědků a dokonce byl jednomyslně z družstva vyloučen. To vyplývá z výpovědí svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], jakož i ze zápisu o průběhu schůze, kde k danému aktu došlo.

K námitkám státního zástupce ohledně výpovědí svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří v přípravném řízení odmítli při podání vysvětlení vypovídat a v řízení před soudem již takovou obavu neměli a vypovídali, přičemž nedokázali relevantně vysvětlit, co vedlo k tomu, že ono nebezpečí z trestního stíhání již pominulo, lze uvést, že takové námitky nejsou vůbec opodstatněné. Je jistě právem každého svědka odmítnout výpověď, pokud shledá, že existuje zákonný důvod, proč by tak mohl učinit a pokud policejní orgán akceptoval názor svědka a blíže nezkoumal, proč odmítá vypovídat, zda dostatečně relevantně zdůvodnil takový postup, pak v dalším řízení lze těžko vyčítat těmto svědkům, pokud svůj názor změnil. Opět je to jejich právo, a pokud je soud předvolal, náležitě je poučil a oni již daného práva nevyužili, nebylo jejich povinností ani zdůvodňovat, proč obava z případného trestního stíhání pominula. Okresní soud tak měl prvotně k dispozici výpovědi dalších svědků, které v přípravném řízení poskytnuty nebyly, a bylo povinností soudu s těmito výpověďmi pracovat a vypořádat se s nimi v rámci celkového hodnocení důkazů. Okresní soud své povinnosti dostal a dané důkazy v souladu s tím, co z nich

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

vyplývalo, hodnotil. Jestliže státní zástupce na jednu stranu poukazuje na skutečnost, že se tito svědci často nevyjadřovali k meritu věci a vyjadřovali se k věcem, které s předmětem obžaloby nesouvisely, pak na druhou stranu není opodstatněný ani požadavek státního zástupce na opětovný výslech svědků [REDACTED] a [REDACTED], aby se mohli vyjádřit k tomu, co vypověděli svědci a co nebylo dle jeho tvrzení meritem obžaloby. Pak by takový výslech byl zjevně nepotřebný a nadbytečný. Svědci jen na dokreslení popisovali situaci, která v družstvu panovala, což ostatně vyplynulo i z toho, že byl [REDACTED] jednomyslně vyloučen z družstva proto, že měl činit kroky, které družstvo poškozovaly. I jen z tohoto je zřejmé, že vztahy mezi těmito svědky a dalšími členy družstva, potažmo představenstva, byly značně napjaté a mnohdy i nepřátelské, o čemž opět vypovídají listiny o průběhu schůzí. Nicméně svědci [REDACTED] a [REDACTED] byli k věci vyslechnuti, sdělili svůj názor na věc a okresní soud i s těmito výpověďmi pracoval, přičemž nedospěl k závěru, že by na jejich podkladě mohlo dojít k prokázání viny obžalované. Ani krajský soud nemá na věc jiný názor, naopak ani výpovědi těchto svědků nesvědčí jednoznačně pro závěr o vině obžalované, neboť neprokazují, že by obžalovaná věděla, že se jedná o fiktivní faktury a že fakturované práce provedeny nebyly. Naopak i z těchto výpovědí vyplývá, že rozhodující slovo měl [REDACTED]. I tito svědci navíc potvrdili, že obžalovaná nemohla ze své kanceláře vidět na prostory, kde měly ony práce probíhat a nepotvrdili ani fakt, že by to byla právě obžalovaná, kdo by rozhodl o zanesení faktur do účetnictví a jejich proplacení. Svědek [REDACTED] poukazoval na to, že pokud vznikly nějaké nesrovnalosti, bylo to s [REDACTED], kterého na případné nedostatky či zjištěné závěry kontrolní komise upozorňoval, avšak vždy byly předsedou představenstva, tedy [REDACTED] odmítnuty. Ani z těchto výpovědí nelze proto činit závěr o tom, že by to byla obžalovaná, kdo měl mít o dané věci přehled a kdo měl vědět, že práce neproběhly. Pokud se na daném postupu ohledně fakturace i následných zápočtech domlouval svědek [REDACTED] pouze s ředitelem [REDACTED], pak by muselo být bezpochyby prokázáno jinými důkazy, že o těchto jejich dohodách obžalovaná věděla, že s nimi spolupracovala, vytvořila jim potřebné listinné podklady a že je vědomě realizovala, což však prokázáno nebylo.

K námitkám státního zástupce ohledně toho, že obžalovaná musela ze své pozice vědět, že v účetnictví jsou faktury popsány v obžalobě, které nebyly proplaceny a že jsou fiktivní, když dělala pravidelně saldo nesplacených závazků a že jí muselo být přinejmenším podivné, že tak vysoké částky nejsou uhrazené, pokud by se jednalo o faktury pravé, pak k tomu lze uvést následující. Z listin založených ve spise (např. přehled došlých faktur od [REDACTED]) i z výpovědí svědků vyplývá, že spolupráce mezi těmito dvěma subjekty probíhala po dobu několika let a proběhla i řada fakturací. Také bylo prokázáno, že to nebyla obžalovaná, kdo by ze své pozice rozhodoval o tom, kdy bude která faktura proplacena, o tom rozhodoval ředitel [REDACTED] a dle jeho pokynů pak proběhly případné realizace úhrady těchto faktur. V celém objemu došlých faktur je zřejmé, že úhrady probíhaly většinou s několikaměsíčním odstupem, jen ve třech případech proběhly s odstupem cca dvou let. Jde mimo jiné i o fakturu za stavební práce ze dne 9.12.2013 se splatností 20.12.2013, která byla proplacena až dne 15.10.2015 a která není předmětem této obžaloby. Sporné případy, které jsou předmětem obžaloby, následovaly až v dalších obdobích, a to cca jeden rok po sobě. Z těchto indicií proto dovozovat, že by měla obžalovaná ze své pozice vědět, že jde o fiktivní faktury, nota bene, pokud tyto byly podloženy dalšími listinami, jako je krycí list, soupis provedených prací, apod., pak lze jen stěží na tomto vystavět trestní odpovědnost a vědomost obžalované o fiktivnosti vystavených faktur, a potažmo pak úmysl obžalované zkreslit údaje v účetnictví. Jestliže ani hlavní pachatelé netvrdí, že by obžalovaná o tomto věděla, ale pouze na pokyn svého nadřízeného tyto prošly obvyklým postupem při jejich zahrnutí do účetnictví, na kterém se kromě obžalované podílely i další účetní, pak dovozovat jen její trestní odpovědnost nelze. Kromě toho by pak podle tohoto vzorce měly být stíhány i další účetní, které se na zpracování faktur podílely a u nichž by také bylo možné předpovídat rozpoznatelnost, že jde o fiktivní faktury a dále by měly být stíhány další odpovědné osoby ze společnosti [REDACTED], které se na daném jednání rovněž podílely.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

Svědkyňe [REDAKCE] vypovídala v tom směru, že dělala v [REDAKCE] administrativní práce, nevěděla nic o fiktivních fakturách, kdy faktury měla na starosti svědkyně [REDAKCE], nevěděla nic ani o bourání teletníku či opravách podlah v kravině, stejně tak nevěděla nic o dohodách o zápočtech vzájemných faktur s firmou [REDAKCE], dokonce uvedla, že ona zápočty nedělala, resp. si toho není vědoma. Stejně tak uvedla, že neví, kdo měl na starosti vzájemné zúčtování pohledávek. Pokud jí byly předloženy listiny – zúčtování bankovních výpisů na částku 1.044.000 Kč a na částku 406.000 Kč z roku 2016, k tomu uvedla, že je nemusela vystavit, neboť její heslo do počítače znal každý a mohl to vystavit kdokoliv. Znovu uvedla, že zúčtování bankovních výpisů nedělala a na předložené si vůbec nepamatuje, současně uvedla, že neví, jestli [REDAKCE] prováděla v družstvu nějaké práce. Těmto tvrzením svědkyně však odporují předložené listinné důkazy, které některá její tvrzení přímo vyvrací. Jedná se zejména o listiny označené jako zúčtování bankovních výpisů, které souvisí právě se zúčtováním dohod o vzájemném započtení závazků a pohledávek. Na č.l. 736 a následujících je založena řada listin dokladujících, že svědkyně [REDAKCE] prováděla běžné zúčtování bankovních výpisů, a to i ohledně jiných subjektů než jen [REDAKCE], např. se jednalo o zúčtování dohod o vzájemném započtení závazků a pohledávek mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] s.r.o., dále se [REDAKCE] s.r.o., společností [REDAKCE], a.s., společností [REDAKCE] s.r.o. či [REDAKCE], [REDAKCE], spol. s r.o. Těžko lze dovozovat, že by ve všech těchto případech na heslo svědkyně tyto operace v počítači prováděl někdo jiný, potažmo pak, pokud samotné dohody o vzájemném započtení závazků a pohledávek zpracovávala obžalovaná a tyto následně zúčtovala právě svědkyně [REDAKCE]. Její tvrzení v tom směru, že si nepamatuje, zda tak činila i ohledně společnosti [REDAKCE] s tím, že takovou činnost ona nevykonávala, bylo zcela vyvráceno a v tomto směru nepodała svědkyně pravdivé informace, protože pak by zcela popírala obsah pracovní náplně svého pracovního zařazení. Dokonce na č.l. 748 je i jedna dohoda o vzájemném vypořádání pohledávek, které zpracovala přímo svědkyně [REDAKCE], kdy se zápočet týkal společnosti [REDAKCE] s.r.o. ze dne 1.8.2016.

K bodům ad III a IV tak okresní soud správně dovodil, že dohody o vzájemném vypořádání pohledávek vypracovala obžalovaná [REDAKCE], nicméně samotné faktury týkající se zapůjčení strojů vystavila [REDAKCE] a zúčtování dohod provedla [REDAKCE]. Obžalovaná tak činila z pokynu ředitele [REDAKCE] [REDAKCE], který také schválil rozpis zapůjčených strojů tak, jak je to zachyceno na výkazu – převodka – výdejka. O tom, že stroje byly půjčovány společnosti [REDAKCE], pak vypovídají i ostatní svědci. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že řešil s [REDAKCE] nezaplacené faktury (ony fiktivní, které visely v jejich účetnictví) a po vzájemné dohodě mezi nimi byly vystaveny dohody o vzájemném započtení pohledávek. Jestliže toto byl běžný postup i s jinými subjekty, pak lze těžko dovozovat, že pokud proběhl zápočet i ohledně těchto faktur, že musela obžalovaná vědět, že je tak činěno čistě s úmyslem zkreslit údaje v účetnictví, když pro provedení zápočtu měla opět všechny potřebné listiny ze strany společnosti [REDAKCE], jak o tom sama vypovídala, a to včetně odsouhlasení započtených pohledávek a závazků.

K bodu V pak lze jen doplnit, že ten úzce souvisí s body III a IV, kdy na základě vystavených dohod o provedených zápočtech pohledávek došlo k uhrazení rozdílu ve prospěch společnosti [REDAKCE], přičemž pokyn k proplacení dal ředitel [REDAKCE], jak vyplynulo z dokazování, přičemž o tom, že tyto pokyny dával on, bylo hovořeno již shora, neboť představenstvo dle výpovědi svědků nemělo v kompetenci odsouhlasovat provedení úhrad každé jednotlivé faktury, za to odpovídal ředitel [REDAKCE] [REDAKCE] a obžalovaná tak činila z jeho pokynu. Sama nebyla oprávněná tyto platby provádět, pokud by tomu tak bylo, nepochybně by platba proběhla daleko dříve, ale protože byla vázána na pokyn ředitele, objevovaly se ony nezaplacené faktury v saldech, které průběžně obžalovaná jak [REDAKCE], tak [REDAKCE] předkládala. Platby, ke kterým byla obžalovaná oprávněna i bez předchozího souhlasu a pokynu nadřízeného ředitele [REDAKCE], souvisely s běžnými většinou daňovými povinnostmi [REDAKCE].

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

Okresní soud, pokud jde o právní zhodnocení věci, dospěl k správnému závěru, že nebylo prokázáno jednání na straně obžalované, a proto ani nemohla naplnit zákonné znaky označených přečinů, neboť nebylo prokázáno, že dané skutky spáchala ona. Správně pak okresní soud dovodil, že se neprokázalo ani případné spolupachatelství s tehdejšími řediteli [REDAKCE], [REDAKCE], neboť spolupachatelství skutečně předpokládá určité společné koordinované jednání, ale i současně předpokládá společný úmysl, vedený společným záměrem k dosažení společného cíle, což v řízení rozhodně prokázáno nebylo. Vzhledem k tomu, že se neprokázalo, že by se obžalovaná na daných činnostech úmyslně podílela, okresní soud nepochybil, pokud jí v plném rozsahu obžaloby zprostil.

Odvolací soud nezjistil důvod pro změnu kteréhokoli z přezkoumávaných výroků, všechny výroky okresního soudu považuje za správné a odpovídající zákonu, a proto nezbylo, než odvolání státního zástupce podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 6. října 2021

JUDr. Šárka Pfeiferová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]